

Ami biztosan kiderül ebből a fejezetből:

- ▶ **Miért változtatta meg az őszödi beszéd a magyar történelmet?**
- ▶ **Ki ismeri biztosan azt az embert, aki a beszédet eljuttatta a nyilvánossághoz?**
- ▶ **Hogyan bojkottálta a parlamenti munkát a Fidesz, amíg Gyurcsány volt a miniszterelnök?**
- ▶ **Milyen extrém fogadalma volt Kövér Lászlónak?**
- ▶ **Hogyan látták a szemtanúk a Gyurcsány-féle brutális lovasrohamot?**
- ▶ **Mit éltek át a szervezők testközelből a frontvonalban?**
- ▶ **Miért szabadult el a pokol és mit keresett Gyurcsány Ferenc a katonai vécében?**
- ▶ **Hogyan került Orbán Viktor a Rákóczi-túróst eszegető család asztalához a cukrászdában a roham kellős közepén?**
- ▶ **Mivel lehetett elkerülni az emberi áldozatokat a rendezvényen?**
- ▶ **Egyáltalán: mi történt pontosan azon a véres napon, amely ismét történelemmé vált? Egy eddig nem publikált térképen megmutatjuk!**

HAZUDTAK REGGEL, ÉJJEL MEG ESTE

2006. október 23. Tank, rendőrtattak, szemkilövetés

Ómolnár Miklós: *A 2006-os országgyűlési választások után alig egy hónappal az MSZP-frakció előtt, zárt körben mondott beszédet az akkori miniszterelnök. Gyurcsány Ferenc ekkor többek között beismerte, hogy hazudtak reggel, éjjel meg este. Az elhangzottak szeptember 17-én szívárogtak ki. Először csak részleteiben, aztán hosszabb terjedelemben. Az abban elhangzottak sokakban felháborodást keltettek és a beszéd bizalmi válságot okozott. Még aznap tüntetések kezdődtek Budapesten és számos magyarországi nagyvárosban. A résztvevők a kormányfő lemondását követelték, majd a Magyar Televízió székházának másnapi ostromával elindult a rendszerváltoztatás utáni legnagyobb tüntetés-sorozat. Gyurcsány a tiltakozások ellenére sem volt hajlandó távozni posztjáról.*

„A vonaton olvastam az őszi beszéd kiszivárgásának hírért”

Nyitrai Zsolt: „Soha nem felejtem el, épp Egerből utaztam Budapestre és a vonaton zötykölődve olvastam az őszi beszéd kiszivárgásának hírért. Emlékszem, akkor a mobilinternet még lassabb volt és akadozott, bennem a feszültség meg nőtt. Minden másodperc várakozás az információra óráknak tűnt. Azonnal hívtam Várhegyi Attilát, az akkori kampányigazgatómat, hogy újra kell vágnunk a kampányvideóinkat, hiszen Gyurcsány lényegében elismerte, hogy a választást az emberek megvezetésével nyertek meg. Ekkor jelentek meg az azóta milliószor idézett mondatok először.

»Elkúrtuk! Nem kicsit, nagyon!«

»Európában ilyen böszmeséget még ország nem csinált, mint amit mi csináltunk.«

»Másképp évig úgy kellett tenni, mintha kormányoztunk volna. Ehelyett hazudtunk reggel, éjjel meg este...«

(Gyurcsány)

Az őszi beszéd feketén-fehéren megmutatta, hogy a szocialisták 2006-ban nettó hazugsággal álltak a választópolgárok elé. A választópolgárokat semmibe vették. Nem tisztelték a magyar emberek véleményalkotási képességét és elvették a döntési szabadságukat. A baloldal miatt elveszett a magyar társadalomban a politikai bizalom. Ez lélektani fordulópontra a modern magyar demokrácia történetében. Ha világosak lettek volna a költségvetés számai és kiderült volna, milyen trükköket vetettek be azért, hogy leplezzék a dolgokat, akkor nem nyerték volna meg a 2006-os választást.

A beszéd nyilvánosságra kerülése után a magyar emberek joggal háborodtak fel. Mi az, hogy hazudtak nekünk és becsaptak minket? A jobboldali és a baloldali szavazók egyaránt dühösek voltak.

Kövér László megfogadta: addig nem megy el fodrászhoz, amíg Gyurcsány hatalmon van

A jobboldaliak azért, mert nyilván csalással nyert a baloldal, a baloldal meg azért, mert őket is becsapták és megvezették. Mindenkit sértett ez a viselkedés, ezért lett egy nagy társadalmi elégedetlenség. A kormány teljesen hiteltelenné vált.

Tudtuk, hogy ezek után minden másképp lesz

Az őszi beszéd megváltoztatta a magyar történelmet. Nagy valószínűséggel minden másképp alakul, ha nincs ez a meghatározó történés. A történetek után tudtunk nagy országos sikert elérni az önkormányzati választásokon. Attól fogva megpecsételődött Gyurcsány Ferenc és a baloldal sorsa. Tudtuk, hogy 2010-ben a kormányzás feladatára kell készülnünk. Gyakori találgatások témája azóta is, hogyan került nyilvánosságra a mindent megváltoztató hangfelvétel. Talán az MSZP belső köreiből? Vagy valaki más szivárogtatta ki? Örülök, hogy volt, aki nyilvánosságra hozta ezt a beszédet, mert így az emberek megismerhették a valóságot Gyurcsányról és a baloldalról. Bárki tette is, jót tett ezzel az országgal!

Parlamenti bojkott és Kövér László fogadalma

A Fidesz és a KDNP frakciója úgy döntött, attól fogva nem hajlandó meghallgatni Gyurcsányt. Úgy tiltakoztunk Gyurcsány Ferenc ellen, hogy nem mentünk be, amikor napirend előtti felszólalások voltak.

Természetesen bejártunk és dolgoztunk, de a napirend előtti felszólalás bojkottjának lényege azért volt fontos, mert ez a vitakultúra és a demokrácia egyik alappillére, mivel a közvetlen párbeszéd, a hiteles diskurzus az alapja. A baloldali morális mélység és a folyamatos hazugság Gyurcsány Ferenc részéről egyértelművé tette, hogy a párbeszéd értelmét veszítette és illegitimé vált. Navracsics Tibor frakcióvezetőként állta egyedül a sarat a hazug kormánnyal szemben, és elmondta a heti fő politikai gondolatainkat, álláspontunkat napirend előtti felszólalás formájában.

A tömeg jelentős károkat okozott a Magyar Televízió épületében

Kövér Lászlónak is volt egy fogadalma ebben az időszakban. Azt mondta, amíg Gyurcsány Ferenc a miniszterelnök, addig nem fog elmenni fodrászhoz. Meg is nőtt a haja és egy hosszú hajú rocker benyomását keltette. Utóbbi egyébként sem állt távol tőle, hiszen tudtommal nagy P. Mobil-rajongó és a mai napig odáig van Radics Béla gitárjátékáért (akinek élettörténetét/sorstragédiáját épp e könyv szerzője, Ómolnár Miklós írta meg a nyolcvanas években »R.&B. kapitány avagy pengék és halak« címmel).

Amikor aztán kormányra kerültünk, a 2010-es alakuló frakcióülésen bejött Kövér megnyiratkozva és katarzisszerű meglepetést okozott. Nem csoda, hogy aznap ő kapta a legnagyobb tapsot a teremben.

A sztori kedvéért kicsit előreszaladtam a történetben, de máris visszatérünk 2006 őszéhez.

A tévéostrom forradalmi hangulata

Állandósultak a tüntetések. Gyurcsány ekkor is csak önmagát tudta ismételni, hiszen a tüntetésekre már jóval korábban, Balatonőszödön is utalt:

»Lehet tüntetni. Előbb-utóbb megunják, hazamennek.«

Hát nem unták meg... Olyannyira nem, hogy a java még csak ezután jött.

A demonstrációk jellemzően Budapesten, az Országház előtt, a Kossuth téren zajlottak, ahol eleinte tízezres tömeg gyűlt össze esténként és követelték a kormányfő lemondását. Szeptember 18-án még petíciót is írtak, amelyet a szélsőjobbos Hatvannégy Vármegye vezetője, Toroczkai László vitt a Szabadság térre, a Magyar Televízió akkori székházába.

Miután a tévé vezetői a kérést visszautasították, Toroczkai a Kossuth térről áthívta a tüntetőket. A tömeg egy ideig kövekkel dobálta a rendőröket, majd kezdetét vette a magyar történelemben tévéostromként bekerülő eseménysorozat.

A tömeg jelentős károkat okozott az épületben, illetve több, az épület előtt álló, jellemzően MTV-s autókban. Jómagam a Híradóban láttam, hogy mi történik a tévénél. Mivel a közelben laktam, felvettem egy sapkát és odamentem szemlélődni. Az ostromban természetesen nem vettem részt, a végére értem oda megnézni a helyzetet. Azt gondoltam, ha ilyen közel történik hozzám a történelem, akkor ott kell, hogy legyek.

A tömegben egyébként ott volt egy bátor fidelítasos alelnök is, Goró Oszkár, aki – nyilvánvalóan nem helyesen – egy üres sörösdobozt dobott a rendőrök felé, aminek aztán vállalta a következményeit. Ellentétben Fekete-Győr Andrással, aki viszont füstbombát dobott a Parlament épületét védő rendőrökre, és ennek a tettének azóta sem lett semmilyen következménye. Nem mondott le, nem kért bocsánatot és változatlanul ott van a közéletben. Ez pedig jelentős különbség.

Mit tapasztaltam a Szabadság téren? Szinte tapintani lehetett a parázs hangulatot. Olyannyira, hogy még a következő két napban is a város több pontján kemény összecsapások voltak a tüntetők és a rendőrök között.

Apropó, rendőrök. Jellemzően a Viharsarokból irányítottak a fővárosba rendőröket, akiket a végsőkig kiszigereltek. Eleve nem voltak rendesen elszállásolva, nem kaptak normálisan enni, nem pihenhettek és folyamatosan hergelték őket, hogy mindez a »szemét jobbosok« miatt van. Kényszerbevetésen voltak Pesten, de gyakorlatilag zombi módjára élték túl a fővárosban töltött napokat a sok összecsapással.

Orbán Viktor 72 órás ultimátumot adott Gyurcsánynak

A Fidesz sem nézte tétlenül a történeteket. Orbán Viktor 72 órás ultimátumot adott az MSZP-nek, hogy mozdítsa el a kormány éléről Gyurcsány Ferencet. **»Minél tovább marad a miniszterelnök, annál nagyobb lesz a baj«** – fogalmazott. Konstruktív bizalmatlansági indítvány benyújtására szólította fel a koalíciót. Azt is hozzátette, hogy

***LÉNYEGÉBEN ADDIG AKARTUNK TÜNTETNI,
AMÍG LE NEM MOND A GYURCSÁNY-KORMÁNY.
AZT MONDTUK, HOGY MINDENNAP LEGYEN EGY
RÖVID, EGYÓRÁS TÜNTETÉS A KOSSUTH TÉREN...***

amennyiben ez nem történik meg, a Fidesz 3 nap múlva a Kossuth térre hív mindenkit, hogy ott fejezze ki békésen véleményét. A Fidesz honlapján egy számláló mutatta folyamatosan, mennyi idő maradt hátra meneszteni a kormányfőt.

Az ultimátum eleve úgy szólt, hogy ha Gyurcsány marad, a Fidesz és hívei addig fognak demonstrálni, amíg a miniszterelnök nem távozik a hatalomból. Lényegében addig akartunk tüntetni, amíg le nem mond a Gyurcsány-kormány. Azt mondtuk, hogy mindennap legyen egy rövid, egyórás tüntetés a Kossuth téren. Valaki kiáll, elmondja, amit kell és megyünk tovább. Hihetetlen hangulat volt akkor az országban. Aki nem élt még akkor, el sem tudja képzelni. Már említettem ugyan, de mondom még egyszer: valamiféle elfojtott forradalmi hangulat, aminek nem feltétlenül kellett volna kipattannia, mégis kipattant. Méghozzá éppen október 23-án...”

Pattanásig feszült volt már a hangulat az országban, amikor elérkeztünk 2006. október 23-ig. E sorsfordító dátum, ez a vérbe fojtott kegyetlen nap beleégett az ország emlékezetébe.

NY. ZS.: „Azt mindenképp el kell mondanom, még a fejezet elején, hogy a magyar szabadságszerető nép, ezért is volt fontos annak idején az 1956-os forradalom és szabadságharc és ennek az 50. évfordulója is. Kicsit én is mindig közel állónak éreztem magamhoz az '56-os eseményeket, a fiatalokat, a hősokeket.

***A ROHAMRENDŐRÖK KÖNNYGÁZZAL
INDULTAK A HARCKOCSI ELLEN,
AMI NEM SOKKAL KÉSŐBB UGYAN MEGÁLLT
ÉS VEZETŐJE MEGADTA MAGÁT,
DE ETTŐL A PONTTÓL ELSZABADULT A POKOL...***

Méltó 50. évfordulóra készültünk

Azt kérdezi az olvasó, mi jut eszembe 2006. október 23-ról? Egyetlen szó: történelem. Az a nap ugyanis 50 év után ismét történelmi eseménnyé vált, csak nem abban az értelemben, ahogyan eredetileg terveztük.

Olyan ünneppé kellett volna válnia az eseménynek, amiről az egész világ beszél. Végtül beszélt is róla a világ, de nagyon más előjellel... Aznap Wilfried Martens, az Európai Néppárt elnöke is ott volt velünk az Astoriánál.

Akkor, 2006-ban egy tényleg nagyon szép eseményre készültünk, az 1956-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulójának a megünneplésére.

Személyes élményeim vannak erről a napról, hiszen az Astorián rendezett Fidesz-nagygyűlésnek én voltam az egyik főszervezője, még a hatóságoknál is én jelentettem be a rendezvényt és részt vettem a különböző egyeztetéseken.

Ugyanakkor nagyon fontos hozzátennem, hogy egy ilyen rendezvény természetesen mindig egy gondos, összehangolt csapatmunka eredménye. Varga Szilvia »Vaszil« – a Fidesz rendezvényszervezője –, Hajdu János –, aki akkor a Fidesz biztonsági vezetője volt, ma a TEK főigazgatója – és Kubatov Gábor nevét feltétlenül meg kell említenem ennél a résznél, hiszen »együtt raktuk össze« a rendezvényt.

Egyébként annak rendje-módja szerint minden törvényt, jogszabályt betartva jártunk el előzetesen az illetékes hatóságoknál a kollégáimmal.

KÖZB. TITK. KÖRÖM.

+ KÖZREND.

122-2/06109

Dr. Lapid Lajos
 dandártábornok
 Főkapitány- helyettes
 BRFK

Tárgy: rendezvény bejelentése

Tisztelt Tábornok Úr!

Ahullított, dr. Nyitrai Zsolt, a Fidesz- Magyar Polgári Szövetség képviselőjében, az 1989. évi III. törvény alapján rendezvényt jelentek be az alábbiak szerint:

A rendezvény idője, helyszíne és programja:

2006. október 23.

15.00-16.00. Gyűlékezés a Rákóczi út- Kerepesi út sarokánál.

16.00-17.00. Hangosító autók felvezetésével vonulás a Rákóczi út - Blaha Lujza tér – Astoria útvonalon.

16.00 – 18.00. Program az Astoriánál elhelyezett színpadon.

(Itt beszédet hangzanak el, többek között Orbán Viktor, a FIDESZ elnöke és Wilfred Martens, az Európai Néppárt elnöke lép színpadra, a szónokok között kulturális műsorvezetők hangzanak el.)

Az eseményre 500 ezer embert várunk, a biztonságos lebonyolításról 500 rendezőnk gondoskodik majd.

A program lezárása után kb. 18.00. órakor a tömeg egy része átsétál a Terror Háza Múzeumhoz és ott elhelyezi a megemlékezés virágait.

A darukon elhelyezett hangosító és kivetítőtechnika telepítése 22-én éjszaka kezdődne – egy-egy sáv technikai lezárásával. Ezért kérjük, hogy munkatársaival egy telepítési terv pontosítását a holnapi nap folyamán tervezett helyszínbemjáráson tisztázhassuk.

A kapcsolattartással Varga Szilviát XXXXXXXXXX bízom meg.

Tisztelettel:

Nyitrai Zsolt
 országgyűlési képviselő

Budapest, 2006.október 17.

Erszényi címűk:

Fidesz- Magyar Polgári Szövetség Képzési Hivatala, 1089 Budapest, Vial Imre u.6. E-mail: nyitrai@fidesz.hu

2008 10/17 KE. 12:51 [AD/VÉ.SZ 7923] 001
 2006 10/17 KE. 14:36 [AD/VÉ.SZ 8100] 001

Sokáig zavartalanul zajlott a megemlékezésünk

Amikor elkezdődtek a programok, még nem sejtettük, hogy mennyire másképp alakul majd minden. Azt tudtuk, hogy a hangulat cseppet sem barátságos az országban, de a mi rendezvényünkre látogató békés megemlékezők abszolút a tiszteletüket fejezték ki a nemzeti ünnep évfordulóján. Az Astoriánál tényleg nyugalom volt. Béke és szeretet. Hozzávetőlegesen 200 ezren lehettünk. A szónokok, a fellépők mind rendben következtek egymás után, a programunk lényegében zavartalanul zajlott. Pontosabban csak majdnem zavartalanul, mert nem tudtuk úgy befejezni, ahogyan szeretnénk volna.

Forródróton kaptuk a hírt, hogy elindult a tömeg felénk

Mindeközben azonban tőlünk néhány utcára már szinte »háborús« helyzet alakult ki. A Deák térnél ugyanis az összecsapások közepette beindították a dekorációs céllal elhelyezett '56-os tankot és elindultak vele a rendőrök felé. A rohamrendőrök könnygázzal indultak a harckocsi ellen, ami nem sokkal később ugyan megállt és a vezetője megadta magát, de ettől a ponttól elszabadult a pokol.

A Deák tér megtisztítása során a rohamrendőrök felénk, vagyis az Astoria irányába szorították a rendbontókat. Varga Szilvia »Vaszil« rendezvényszervezőként jó kapcsó-

latot ápolt a rendőri vezetőkkel, hiszen az előző ciklusban együtt dolgozott velük az állami ünnepek kapcsán, így forródróton, menet közben kapott információkat, hogy épp felénk tart a tömeg.

Idő előtt be akarták rekeszteni a megemlékezést

Gyakorlatilag az egész belvárost megmozgató kergetőzés kezdődött, s innentől nálunk is felgyorsultak az események. Egyszer csak jött egy helikopter, ami a hangjával zavarta a megemlékezést. Semmiféle hibát nem követtünk el, nem volt uszítás a részünkről, de a közönség sem hóbörgött, ennek ellenére folyamatosan ott körözött felettünk a helikopter. Többször beszéltem rendőri vezetőkkel, kértem őket, hogy küldjék el a helikoptert a Fidesz rendezvénye fölé, mert nem indokolt, hogy ott legyen, és egy országos rendőri vezető, egy tábornok azt mondta nekem telefonon, hogy: **»ez már meghaladja az ő kompetenciáját, ami ma történik, az már politika«.**

Valahogy úgy vagyok bekötve, hogy vészhelyzetben általában rendkívüli higgadság lesz rajtam úrrá és azonnal a megoldásra koncentrálok. Ott is valami ilyesmi történt, de nagyon kellett az a bizonyos lélekjelenlét. A helyzet azonban korántsem volt ennyire egyszerű. Tényleg nem akartam elhinni, hogy ez megtörténhet. Majd mindenféle előzmény nélkül valóban ránk küldték a lovas rendőröket. Pedig egy rendezvényt általában akkor lehet így felosztatni, ha olyan történik a színpadon, ami ezt indokolja vagy tovább tartanak az előadások, mint azt előzetesen bejelentették. A lényeg, hogy van egy speciális szabály arra vonatkozóan, hogyan lehet felosztatni egy rendezvényt. Például fel

A RENDŐRSÉG MÉGIS ÖSSZETOLTA A KÉT TÖMEGET. MAJD JÖTT A KÖNYGÁZ, VÍZÁGYÚ ÉS ELSZABADULT A POKOL...

kell szólítani a résztvevőket, hogy fejezzék be az előadást vagy távozzon a közönség. Olyankor az mindig egy hosszú, többlépcsős, a jog által pontosan leírt folyamat. Még ha bármiféle törvénysértést is követtünk volna el, akkor is csak többszöri felhívásra kellett volna berekeszteniünk a megemlékezést. Részünkről azonban nem történt semmiféle mulasztás, hiba. A lovasroham berontott a tömegbe, nem kímélték sem a nőket, sem a gyerekeket, sem az idős embereket.

Elszabadult a pokol

Azért, hogy értse az olvasó, próbálok egyszerűen elmagyarázni, mi történt. Volt két tömeg. Egy békés, megemlékező tömeg és a hóbörgő tömeg. Egy épeszű irányító felfogja, hogy ha van a Deák térnél egy csetepaté és tisztában van azzal, hogy az Astoriánál összegyűlt egy nagy tömeg, akkor nyilvánvalóan nem a tömeg irányába tolja a csetepatét, hanem a másik irányba, ahol nincsen semmi. Épp azért, hogy elkerülje az összecsapást. Azt még egy gyerek is meg tudja mondani a maga naivitásával, hogy abból nagy baj lesz, ha a két tömeg összetalálkozik.

A rendőrség mégis összetolta a két tömeget. Majd jött a könnegáz, vízágyú és elszabadult a pokol. Még ennyi idő után is nagyon nehéz szavakkal visszaadni azt, ami akkor és ott történt. Ezt csak az tudja igazán, aki átélte. Békés, egyszerűen csak hazafelé tartó polgárok sérültek meg. A rendőri brutalitás későbbi felderítését nehezítette, hogy a rendőrök nem viseltek azonosítót.”

A véres nap

Ó. M.: „Ami 2006. október 23-án Budapesten történt, az példátlan Magyarország és a polgári demokráciák történetében. Nem véletlen, hogy a krónikák véres napként emlegetik a történeteket. »Az 1956-os forradalom kitörésének ötvenedik évfordulóján be nem jelentett tüntetések kezdődtek, amelyek a délutáni óráktól összecsapásokba torkollottak a rendőrség és a kormányellenes tüntetők között. Gyurcsány Ferenc parancsára azonosító nélküli rendőrök rontottak a békés megemlékezőkre. A Fidesz ünnepi rendezvényén lovasrohamot vezényeltek babakocsis anyukák és bottal közlekedő idősek ellen is, emberek szemét lötték, viperával ütötték a megemlékezőket, sokszor még az étteremből is kirángatták az ott vacsorázókat. A Gyurcsány-terror célja a megfélemlítés és a hatalom megőrzése volt« – áll a tudósításokban.”

Íme az aznap történtek pontos és részletes térképe:

„Forgalmi rendőrt játszva irányítottam az embereket, elkerülve a még nagyobb káoszt”

RÁKAY PHILIP kommunikációs és médiaszakember, producer

„2006 október 23-án én voltam a műsorvezető az Astoriánál. Emlékszem, épp vége lett a hivatalos programnak, lejöttem a színpadról és Zsolt Deutsch Tamással együtt lélekszakadva rohant oda hozzám, hogy dráma van, mert a rendőrség lovasrohamot indított a békés megemlékezők irányába, a Deák tértől az Astoria felé.

Azonnal vissza kellett mennem a színpadra, de megbeszéltük, hogy nem fogom elmondani, pontosan mi zajlik az Erzsébet tér környékén, mert teljesen kiszámíthatatlan volt, hogyan reagálna egy ekkora tömeg mondjuk egy erőszakos lovasroham hírére. Meg kellett előzőnm, hogy pánik törjön ki a hír hallatán. Komoly műsorvezetői feladat volt kezelni ezt a helyzetet, miközben óriási felelősség nyomta a vállamat. Egyáltalán nem volt mindegy ugyanis, merre irányítja az ember a tömeget és mennyit oszt meg velük a kényes információkból, hogy véletlenül se legyen még nagyobb káosz. Vaszlélkkel kitaláltuk, hogy csak a Kálvin tér, illetve az Uránia Mozi irányába tereljük az emlékezőket, egy idő után pedig megnyitottuk a színpad mellett az Erzsébet híd felé vezető utat is. Mondhatni: forgalmi rendőrt játszva irányítottam hosszú időn keresztül az embereket anélkül, hogy felfedtem volna nekik, milyen borzalom történik tőlünk karnyújtásnyira. Rossz rágondolni, milyen tragédia történhetett volna, ha akkor meggondolatlanul cselekszünk. Nagyon kényes és egyben megrázó helyzet volt.”

A backstage megnyitásával kerültük el, hogy emberi áldozatok legyenek

NY. ZS.: „Az, hogy nem történt végül emberáldozatokat követelő tragédia a helyszínen, kizárólag a lélekjelenlétünkön múltott. Ha akkor nem nyitjuk meg a színpad mögötti backstage-et, hogy a tömeg az Erzsébet híd irányába el tudjon indulni, még súlyosabb tragédiák következtek volna be.

Az pedig már az én ötletem volt, hogy szedjük össze a helyszínen tartózkodó papokat, illetve egyházi embereket, hogy közösen imádkozzanak a színpadon a csetepaté kellős közepén. Ebben Balog Zoltán, az Emberi Erőforrások Minisztériumának egykori

FOTÓ: NEMZETI JOGVÉDŐ SZOLGÁLAT

vezetője, ma református püspök volt segítségemre. Ezzel szintén időt nyertünk ahhoz, hogy ne legyen még nagyobb tömeghisztéria és ne sodródjon össze még jobban a két tömeg. Ott és akkor minden másodperc számított.

Nem lehetett eldönteni, ki a provokátor, és ki a hazafi

A Semmelweis utca sarkán lévő cukrászda emeletén rendeztük be a bázisunkat, ahonnan irányítottuk a rendezvényt, valamint a Fidesz vezetői, a vendégek és a felszólalók is itt váraakoztak. Ide zsúfolódott be mindenki Orbán Viktorral együtt és innen jártunk le a színpadhoz. Mindeközben a cukrászda alsó helyiségei zavartalan, hétköznapi üzemen működtek, a vendégek jöttek-mentek, kávéztak, süteményt ettek. Amikor a rendőrök rátolták a zavargókat a békésen ünneplőkre, a nagy zűrzavarban nem lehetett tudni ki a barát, és ki az ellenség. Ekkor »szabadságharcosok« jelentek meg a cukrászdában és egyikük hangosan üvöltözve követelte, hogy »Orbán Viktor álljon az ütközet élére és menjen fel a barikádokra«. Fogalmunk sem volt, hogy az illető provokátor vagy hazafi. Amikor jöttünk le az emeletről Viktorral, hogy a színpadhoz kísérjük, az egyik ordító Vaszil azzal szerelte le »de hát, hogy beszél maga egy nővel«. A cukrászda ablakain keresztül messziről látszott a miniszterelnök és csoportja, így felkeltettük volna a nem kívánatos elemek figyelmét, ezért Vaszil nagyon határozottan odaszólt a miniszterelnöknek »Te meg kérek, üljél le«! A miniszterelnök először nézett egyet, azután megadóan leült ott, ahol volt, egy éppen Rákóczi-túróst majszoló család asztalához.

Szürreális helyzet volt, Vaszil nyilván nem tiszteletlenségből beszélt így, hanem mert nagyon gyorsan és határozottan kellett cselekedni.

Azért a család arckifejezését soha nem fogjuk elfelejteni!

Ilyet csak filmekben látni

Iszonyú szégyenfoltja lett ez a nap a demokráciának. Jómagam például akkor tapasztaltam meg életemben először, milyen a könnygáz. Annyit szórtak szét a tömegben, hogy a szél ugyanúgy a szemembe fújta, mintha direktben kaptam volna a rendőröktől. Nagyon kellemetlen érzés. Orbán Viktor folyamatos tájékoztatást kért, számára az emberek biztonsága volt a legfontosabb. Mindenki feszült volt, azon dolgoztunk, hogy ebben a lehetetlen helyzetben is próbáljunk megoldást találni.

FOTO: PÉSTISRÁCOK / HORVÁTH PÉTER GYULA

Arra sem volt időm, hogy féljek

Hogy félttem-e? Nem is volt rá időm! Eszembe sem jutott ilyeneken gondolkodni, annyi feladat volt ott a helyszínen. Inkább próbáltam minél több információhoz jutni. Még tévéinterjúm is volt, az ATV-ben élőben kapcsolatok, ahol Kálmán Olgával beszélgettem. A szüleim meg odahaza nézték a tévében, hogy épp miben vesz részt a fiuk.

Aznap sokáig tartott a »rendezvényszervezői műszak«...

Este, amikor már túl voltunk mindenen, azon, hogy szétverték bennünket, könnygázt kaptunk, majd ránk tölték a tömeget, újabb rossz hírt kaptunk a városban történt brutalitásokkal kapcsolatban, és a kollégák felvázoltak egy újabb lehetséges vészhelyzetet. Vaszil szaladt hozzám és akkor hangzott el a következő párbeszéd köztünk:

– Zsolt, nagy baj van! Még az is megtörténhet, hogy ledöntik a darukat és elvágják a kábeleket! – kiabálta rémülten, amire a legnagyobb természetességgel annyit feleltem:

– Csak nem...

Azóta ez a mondat szállóigévé vált a Fideszben, hogy annyi szörnyűség után, amikor aznap már minden örület – és annak az ellenkezője is – megtörtént velünk, a legnagyobb nyugalommal és természetességgel benyögök egy ilyen alacsony vérnyomású mondatot. Azt gondoltam, ha már itt vagyunk, végigcsináljuk. Ahogyan azt korábban említettem, valami miatt tényleg úgy működöm, hogy a legnagyobb káoszban is képes vagyok higgadt maradni.

MÉG CSAK AZT SEM MONDTÁK BE, HOGY KÉRJÜK, HAGYJÁK EL A HELYSZÍNT. SZABÁLYTALANUL REKESZTETTÉK BE A RENDEZVÉNYÜNKET

Hajnalig tartott a csetepaté

Varga Lajost, a Valton cég ügyvezetőjét aznap este azért állították elő a rendőrök, mert egy kismotorral járt oda-vissza az események helyszínei között. A nagy örület kellős közepén, ez volt a legfontosabb, hogy a kismotor használata miatt lemeszeljék és bevigyék. Hajnalig tartott a csetepaté, még akkor is volt verekedés.

Utána tudtuk csak elkezdni összepakolni a technikát, amit jó esetben már hosszú órákkal korábban el kellett volna kezdenünk. Még késő éjjel is kóboroltak lehangoltan az emberek, a lovas rendőrök ugyanúgy járták az utcákat. Elképesztő látvány volt a szétvert Budapest.

E nap után Gyurcsányék lettek a szemkilövetők

Aznap a rendőri vezetők, nyilvánvalóan politikai nyomásra, komoly szakmai hibákat követtek el. Videófelvétel is készült arról, hogy a mi rendezvényünk még bőven tartott, amikor a tömegoszlatás már megkezdődött, tehát konkrétan törvénysértés történt, hiszen szabálytalanul rekesztették be a rendezvényünket.

Mindenféle felszólítás nélkül cselekedtek. Ilyenkor minimum be kellene mondani, hogy kérjük, hagyják el a helyszínt. Semmi olyan nem volt, aminek normál esetben lennie kellett volna.

NINCS MIT SZÉPÍTENI, EZ GYURCSÁNY POLITIKAI NYOMÁSÁRA TÖRTÉNT RENDŐRATTAK VOLT

Még tartott a rendezvényünk, amikor minden jogszabállyal ellenkező módon elkezdte a rendőrség azt feloszlatni. Pedig ennek megvannak a konkrét jogi lépései, amelyekről előbb már beszéltem. Ezen nap után Gyurcsány és csapata, vagyis a baloldal lettek a szemkilövetők. Ártatlan, békésen megemlékező emberekre támadtak rá. Nyugdíjasokra, nőkre, családokra. Mindezt a hatalomért.

A rendőrök nem rendszeresített fegyvereket használtak. A gumilövedékes puskák akár emberi életek kioltására is alkalmasak. Ráadásul a sérülések alapján azt lehetett látni, hogy az emberek fejére céloztak. Tömegosztatásnál elsősorban a figyelmeztetés lenne a cél és eleve lábra illene/kellene célozni. 14 ember szenvedett súlyos szemsérülést, köztük többen meg is vakultak.

A megemlékezők ellen uszították a kialvatlan rendőröket

Minden tiszteletem a rendőröké, akik nagyon fontos munkát végeznek, de akkor komoly szakmai hibákat követtek el. Nincs mit szépíteni, ez Gyurcsány politikai nyomására történt rendőrattak volt. Ahogyan már szóba került, vidékről – úgy tudom, Gyula környékéről – hoztak rendőröket, akiket aludni sem engedtek. Aznap éjjel, amikor mi, szervezők mentünk haza, azt láttuk, hogy ezek a rendőrök egymás hegyén-hátán alsznak a villamossíneken. Konkrétan a járdán is feküdtek, annyira ki voltak készülve. Ez amolyan kényszerbevetés volt számukra, de azt sikerült elérniük az őket irányítóknak, hogy a békés megemlékezőket is »szemét jobbosoknak« titulálják.

Abban az időben a fővárosi főügyész a DK mostani »igazságügyi biztosa«, lhász Sándor volt. Sok embert bevitték a rendőrségre és sajnos fogdai kegyetlenkedésekről és koncepciók eljárásokról is hallottunk.

Egy csoda szép napnak kellett volna lennie az '56-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulójának, erre vetett szörnyű árnyékot, ami történt.”

„Még ma is álmodom azzal az iszonyattal, amit átéltünk”

VARGA SZILVIA „VASZIL”, a Fidesz rendezvényszervezője

„Amikor éjjel elindultunk haza, láttam, hogy az utcán, a villamosmegálló járdaszíkján ülve, egymásnak dőlve aludtak a rendőrök. Sokan még a villamossíneken is feküdtek. Később tudtam meg, hogy Békés megyéből rendeltek fel rendőröket, akik napok óta a fővárosban tartózkodtak, nem ettek, nem aludtak, mert rángatták őket jobbra-balra, teljesen kikészültek. Persze ez nem

menti fel őket az alól, amit felsőbb utasításra tettek. Zsolttal már előtte is számos rendezvényen dolgoztunk együtt, de az október 23-án történtek még jobban összekovácsoltak bennünket. Aznap ugyanis életre szóló kiképzést kaptunk mindketten. Attól a naptól fogva már semmitől nem félek az életben. Ugyanakkor a mai napig álmodom azzal az iszonyattal, amit átéltünk.”

„Ez konkrétan háborús helyzet volt”

VARGA LAJOS, a Valton Security ügyvezető igazgatója

„Az utolsó pillanatig – vagyis késő éjjelig – ott voltunk a kollégáimmal az Astoriánál. Miután mindenkit kimenekítettünk a környékről – beleértve az összes politikusunkat –, nekünk még ott kellett maradnunk, hiszen a színpadot, a technikai eszközöket és a kordonokat nem volt lehetőségünk összepakolni ott, a nagy örületben. Hiába tudtuk, hogy a tömeget ránk tolja a rendőrség, nem tudtuk félóra alatt eltüntetni a technikát.

Az volt a taktikánk, hogy magunkra zártuk a kordonokat. Amennyire lehetett, magunkra szűkítettük a teret és védjük az eszközöket, hogy azokat ne használják fel a tüntetők.

Addigra már igencsak elfajult a helyzet, és minden, ami az útjukba került, abból barikádokat építettek. Itt pedig elég értékes kivetítők, hangládák, kábelek, színpadi elemek voltak, amelyek komoly sérülést is tudtak volna okozni, az anyagi kárról nem is beszélve. Nekünk az a dolgunk ilyenkor, hogy ameddig tudjuk, védjük meg. Több mint ötven ember védte azt a részt. Először a tüntetők értek oda, akik megpróbálták a barikádokat szétszedni. Próbáltuk velük megértetni, hogy egyrészt mi egy oldalon állunk, másrészt ezeket a technikai eszközöket nem fogjuk nekik odaadni. Hosszas huzavona után elengedték, aztán megértették, de közben a rendőrök folyamatosan lőtték ránk a könnygázgránátokat. Elsősorban a tüntetőkre, de mivel ott álltunk egymás mellett, mi is kapunk belőle rendszeren. Pattogtak a bombák a sátor tetején, s ezeket el is kellett oltanunk.

Mindenki sállal a szája előtt létezett, mert majd' megfulladtunk. Mi ugyanis nem tudtunk odébb menni. Hiába tölték a rendőrök az embertömeget, mi maradtunk egy helyben.

A kábeljeinkkel akarták elgáncsolni a lovakat

Tényleg háborús helyzet volt. Amit a tömeg maga előtt talált, azt felkapta és dobálta. Vagy épp azokból épített barikádokat. A Rákóczi úton a Blaha Lujza tér felé több hangállásunk is volt, ami több kábellel volt táplálva. Az egyik ilyen kábelt a tüntetők keresztben áthúzták a Rákóczi úton azért, hogy ha jön a lovasroham, azt felrántják, a lovak elesnek, és akkor majd jól meg tudják támadni a rendőröket. A kollégáim az utolsó pillanatban vágták el a másik oldalát, és mire odaértek a rendőrök, addigra lehullott a földre, ezért nem történt nagyobb baj. Csupa ilyen szituációval volt dolgunk abban a pár órában. Vérző fejű emberek, sirás, üvöltözés, kiabálás, folyamatos lövések, tehát tényleg háborús helyzet volt. Sok év kellett hozzá, hogy ezt minden érintett kollégám feldolgozza. Visszatérve a kronológiához: a tömeg egy idő után továbbhőmpölygött, s akkor megkaptuk a rendőröket. Ők meglepődtek, hogy mi egyáltalán ott vagyunk. Különös helyzet alakult ki, mert az Astoriánál kettévált a rendőri egység: az egyik fele tolta az embereket a Blaha Lujza tér felé, a másik fele pedig az Erzsébet hid felé, közvetlenül nálunk pedig pathhelyzet alakult ki.

A kordon egyik végében álltak a rendőrök, a másik végében a tüntetők, a járdán pedig szabadon lehetett mászkálni, mert elsősorban az úttestre koncentráltak.

Ott egy állóháború alakult ki. Néha egy-egy rendőr előreszaladt, lőtt a puskájából egy könnygázgránátot, amit a szél jól visszafújt ránk. Egy idő után megkértük őket, hogy ezt hagyják abba, mert annak semmi értelme, hogy vaktában lövöldöznek, aminek a nagyját egyébként is mi kapjuk.

Megkértem a tüntetőket, hogy álljanak arrébb és szó nélkül megtették

Furcsa volt, hogy a rendőrség területért felelős biztosítási parancsnoka ott állt előttünk mellényrel a szája előtt, mert ő sem kapott levegőt, és ő is tehetetlen volt. Látszott, hogy nagy a káosz, mert ez az ember sem tudott a beosztottjaival beszélni. Mire odaértek a rendőrök, meglepődve

tapasztalták, hogy mellettünk áll a vezetőjük. Ebből is látszott, hogy abszolút nem volt koncepció és főleg összhang a rendőri vezetés között.

Ez az egész eltartott egy óráig, mire erősítést kaptak, de közben a járdán elkezdtek visszaszívárogni az emberek. A rendőrök minket kértek meg, hogy ne engedjük át őket. Odamentem az emberekhez és kértem őket, hogy picit álljanak hátrébb, mert útban vannak. Azonnal megtették, a rendőrök pedig csodálkoztak, hogy mivel értem ezt el. Mondtam nekik, hogy bármilyen meglepő, de emberi szóval.

Közben a Hír TV folyamatosan közvetítette az eseményeket és felettünk az erkélyről volt egy kameraállás, ahol élőben vették a fejleményeket. A kollégák látták a tévében, hogy mi oda beszorultunk, elkezdtek hívogatni, hogy jönnek segíteni. Ám ennek semmi értelme nem lett volna. A technikai értékeknél sokkal fontosabb az emberi élet, ne veszélyeztessünk még többet, épp elég az, hogy mi oda beszorultunk.

Néhány óráig nihil állapot volt. Egyik oldalon a tüntetők voltak, akikkel jól elbeszélgettünk, a másikon a rendőrök, akik elkezdtek bekéredzkedni hozzánk WC-re. A mi toi-toi-ainkat használták. Aztán amint megkapták az erősítést, elkezdték azt a maroknyi tömeget áttolni az Erzsébet híd felé. Egy idő után nálunk megszűnt minden, a járókelőket igazoltatták az ott maradt rendőrök. Még a kerékpárokról is leparancsolták az embereket.

Hajnalban leszedtek a rendőrök a robogóról és elő akartak állítani

Amikor hajnalban már úgy értékeltem, hogy teljesen megszűnt a vészhelyzet és az éjszakás kollégákat már ott hagyhatom, elindultam a robogómmal haza, amivel egyébként is érkeztem.

Budán lakom, s mivel tudtam, hogy az Erzsébet hidon barikád van, ezért a Kálvin tér irányába indultam el. Az első száz méternél megálltam a rendőröknél és szépen, emberi hangon megkérdeztem, át tudok-e menni a hidon vagy ott is barikád van. Erre a kérdésre agresszívvá váltak, leszállítottak a robogóról, azonnal odaszorítottak egy gumilövedékes puskát a fejemhez, hogy adjam meg magam.

Azt hitték, a molotov koktélos motorosokkal vagyok és a rádiómon keresztül adom az információkat a többi tüntetőnek. Mondták, hogy épp előállítás alatt vagyok és már hívták is a rabszállítót az Astoriához. Szurreális volt az egész, hiszen néhány órával azelőtt még hozzánk kéredzkedtek be WC-re, most meg akadályoztak a szabadságomban. Kértem, hogy hadd telefonálhassak a főnököknek, hogy tisztázhassam magam. Nem engedték.

Az egész olyan volt, mint a filmekben.

Amikor fel kellett tennem a kezemet, gyorsrívásban beütöttem a telefonon az utolsó számot, amit korábban hívtam. Épp az egyik rendőri vezetője volt, de beleszólni már nem tudtam. Az volt a szerencsém, hogy a telefonon keresztül hallotta, hogy éppen intézkednek velem szemben a rendőrök. Letette, újra hívott. Akkor közölte az intézkedő rendőrökkel, hogy épp az alezredes úr hív, felvehetem-e. Először nem engedték, majd rövid gondolkodás után mégis megengedék. Az alezredes csak annyit kérdezett, hol vagyok, és hogy van-e hova letennem a motort. Mondtam, hogy visszatolom a bázisunkhoz, az Astoriához.

Amikor odaértem a bázisunkhoz, akkor kapták rádión a parancsot, hogy engedjenek el engem, mert az úgy jobb lesz. S akkor nagyon flegmán, mindenféle bocsánatkérés nélkül elengedtek. Mintha valami kegyet gyakoroltak volna. Nagy kerülőutak árán, a Margit hidon hazajutottam. A családom már nagyon aggódott, de a nappaliba nem engedtek be otthon, mert olyan bűdös volt a ruhám a könnygáztól, hogy a teraszon kellett levetkőznöm és leslagoznom magam.

Féltem-e? Igazából időm sem volt félni, inkább az embereim testi épségéért aggódtam. Az elsődleges szempont mindig az emberi élet megvédése, második szempont az anyagi javak megóvása.

Inkább azon gondolkodtam végig, és a cselekedeteimet is az határozta meg, hogyan tudom a kollégáim testi épségét megóvni, s aztán hogyan védjük meg a technikát.

Látszott, hogy ez az egész teljesen értelmetlen, mert kegyetlen ostobaság úgy lőni az emberekre, hogy azok hazamennek, ha szólnak nekik. Az emberek csak dachból nem mentek haza, mert nem megfelelően szóltak hozzájuk.

Felfoghatatlan volt számomra, hogy 2006-ban ilyen történhetett Magyarországon. Emberek egymásnak esnek azért, mert nem tetszik valakinek a pártállása. És mindezt nem kommunikációval oldják meg, hanem tettelegességgel. Azt mindenképp hozzá kell tennem, hogy akit a rendőrség üzött vadként kezel, azok nem focihuligánok voltak.

Mivel egyébként is általában nagy tömeggel dolgozunk, talán ezért is tudtuk jól kezelni az akkor történeteket.

Egyértelművé vált: Gyurcsányt el kell kergetni!

NY. ZS.: „Apropó, Gyurcsány! Bevallom, sohasem gondoltam volna, hogy 16 évvel az őszi beszéd kiszivárgása után még mindig Gyurcsánynak hívják majd a baloldal vezérét. És ugyanazok akarnak folyamatosan visszatérni, akik 2006-ban vérbe fojtották ezt az ünnepet. Szégyen! A baloldal mindig is hazudott a hatalomért, így volt ez 2002-ben, amikor Lendvai Ildikó azt mondta, hogy nem lesz gázáremelés, és így volt 2006-ban, amikor Gyurcsány Ferenc a tévévitát végighazudta. Mindig ez a baloldali modell, hogy először hazugság, aztán erőszak, majd csődbe viszik az országot, így volt ez 1956-ban és 2006-ban is, és erre készülnek azóta is.

Bennünk azonban akkor és ott, ezen a szégyenteljes napon megfogalmazódott: ezt a hatalmat el kell kergetni!

Az ifjú kommunisták november 4-ét csinálták október 23-ból

A Gyurcsány Ferenc vezette baloldal, az akkori hatalom vérbe fojtotta aznap a szabadságot, miközben mi minden jogszabályt és törvényes előírást betartottunk.

A közös ünneplésről, a méltó megemlékezésről kellett volna szólnia ennek a napnak, ehhez képest viperákról, gumilövedékekről és lovasroharról szólt a Gyurcsány-féle október 23-a. Ahogyan Orbán Viktor fogalmazott: »2006-ban az ifjú kommunisták október 23-ból november 4-ét csináltak. Egyik oldalon könnygázgránátok és vízágyúk, a másik oldalon a becsapott és megalázott nemzet állt, akinek 50 év elteltével azt kellett hallania, hogy hazudtak neki reggel, éjjel és este.«

A mai napig senki nem kért bocsánatot

Nagy kérdés volt, hogy az erős sokkhatás után miként lesz képes a nemzet felállni abból a kábulatból. Hosszú volt az út addig, amíg egyáltalán Békemenetet lehetett szervezni.

Ezért tartom óriási bűnnek azt is, hogy az akkor történt rendőrtakért és a Gyurcsány-féle terrorért azóta sem kért senki bocsánatot, pedig nagyon sokan megsérültek a rendezvény résztvevői közül. Ez egy olyan súlyos megcsúfolása volt az ünnepnek, a szabadság vérbe fojtása, hogy ezt valószínűleg soha nem fogjuk tudni elfelejteni.”

Életek kioltására alkalmasak voltak a bevetett fegyverek

Ó. M.: Az Origo Gaudi-Nagy Tamás, a Nemzeti Jogvédő Szolgálat ügyvezetőjére hivatkozva írta: „A történetek egyértelműen terrorcselekménynek minősülnek. Ma már jogerős ítéletekkel, felvételekkel, szemtanúkkal, jelentésekkel is alátámasztott tény, hogy szisztematikus karhatalmi erőszakot alkalmaztak törvénytelen eszközökkel, amelynek célja a megfélemlítés, a hatalom megőrzése és az alapvető jogok gyakorlásától való elrettentés volt. A bevetett fegyverek közül a szemkilövetésre is használt vadászfegyverekről és a gumilövedékekről szakértők is megállapították, hogy élet kioltására is alkalmasak voltak. Ráadásul az arcukat eltakaró és azonosító nélküli rendőrök számtalan esetben súlyos sérülések okozása céljából fejmagasságra lőtték ki nemcsak a gumilövedékeket, hanem a könnygázgránátokat is.”

Dokumentáltuk a jogsértéseket, felléptünk a megfélemlítés ellen

NY. ZS.: „Annyira felháborítottak és vérlázítóknak tartottuk, ami történt, hogy dokumentációs központot hoztunk létre a törvénytelen rendőrterror feltárására, Kontrát Károly fideszes országgyűlési képviselő vezetésével. Elhatároztuk, hogy minden törvényes eszközzel fel fogunk lépni a megfélemlítés és a félelem ellen. A nyolcadik kerületi Polgárok Házában fogadtuk minden olyan magyar és külföldi állampolgár bejelentését, akik október 23-án Budapesten törvénytelen rendőri támadásnak voltak kitéve. Gyűjtöttük a videófelvevételeket, látelleleteket, telefonhívásokat, a szemtanúk bejelentéseit és jogi védelmet nyújtottunk számukra. Rengetegen megkerestek minket. A munkában Kontrát mellett Morvai Krisztina, Budai Gyula és Gaudi-Nagy Tamás is oroszlánrészt vállalt. Varga Judit mostani igazságügyi miniszter akkor kezdő jogászként, ellátta a sérültek jogi képviselését. Vertán György, a Tigrá Kft. tulajdonosa pedig önkéntesként segítette a Valton munkáját.

Gergényi ígérete és egyben elismerése

2007. március 7-én a Fidesz ígéretet kapott Gergényi Péter budapesti rendőrfőkapitánytól arra, hogy a rendőrök március 15-én azonosító számot viselnek és kerülik a nem rendszeresített eszközök használatát.

A Fidesz delegációja Gergényinél a Teve utcában: Kontrát Károly, Hajdu János, Havasi Bertalan

„Gyurcsány a katonai WC-ben”

VARGA SZILVIA „VASZIL”, a Fidesz rendezvényszervezője

„Van egy történet, amit még nem meséltem el nyilvánosan. Már hetekkel a nemzeti ünnep előtt tüntetések voltak a Kossuth téren, Gyurcsány lemondását követelve. Az egyik ilyen tüntetésen a parlamenti belépőmmel elsétáltam egy olyan kapuhoz, ahol tudtam, hogy az őrség számára fenntartanak mellékhelyiséget. Az mégiscsak kényelmesebb, mint a toi-toi kabinja a nyílt utcán. Mivel az örök ismertek, beengedtek. Odabent találkoztam Gergényi Péterrel, az akkori rendőrtábornokkal, aki szívélyesen elkezdett velem beszélgetni, de láthatóan azért, hogy ne menjek a katonai WC-be. Azt mondta, egy hölgynek jobb jár ennél, ezért felkísért a félemeletre. Nem hagyott nyugodni a dolog, ezért visszafelé úgy tettem, mintha telefonálnék és egy pillanat alatt beosontam a katonáknak fenntartott budiba, ahol hogyhogy nem Gyurcsány Ferenc tartózkodott. Konkrétan a WC ablakából nézte a tüntető tömeget. Amikor megláttam, csak annyit kérdeztem tőle: »Kijön és válaszol az embereknek a kérdéseikre?« Egy szót sem szőtt, hanem fogta magát és csendben kioldalgott mellettem a helyiségből. Mégis, milyen perverzítás kell ahhoz, hogy valaki órák óta ott álljon és azt nézze, hogyan szidják?»

MÉG ENNYI IDŐ UTÁN IS NAGYON NEHÉZ SZAVAKKAL VISSZAADNI AZT, AMI AKKOR ÉS OTT TÖRTÉNT. EZT CSAK AZ TUDJA IGAZÁN, AKI ÁTÉLTTE

A Fidesz operatív igazgatójaként jártam a fővárosi rendőrség vezetésénél társaimmal. Azt kértük tőle, hogy a rendőrség a nemzeti ünnepen semmi esetre se használjon gumilövedéket. Azért mentünk el hozzá, mert az előző év tapasztalataiból okulva szeretnénk volna szabad március 15-ét, amikor mindenki, aki békésen és nyugodtan szeretne ünnepelni és emlékezni, élhet az alkotmányos alapjogával, a gyülekezési és szólás-szabadsággal. Olyan március 15-re vágytunk, amelyet a hatalom nem használ fel arra, hogy békés megemlékezők ellen brutális rendőrtámadást indítson.

Arra kértük Gergényit, tegyen meg mindent annak érdekében, hogy a március 15-én szolgálatot teljesítő rendőrök kivétel nélkül viseljenek azonosító számot. A Fidesz előterjesztette, hogy csak olyan eszközöket használjanak az eljáró rendőrök, amelyek a Magyar Köztársaság rendőrségénél rendszeresítettek. Például ne legyenek náluk vi-perák, mint ahogy az látható volt október 23-án.

Kértük még a rendőrségtől azt is, hogy ne engedjen teret semmiféle olyan rendezvénynek vagy provokációnak tűnő rendezvénynek, ami alkalmas arra, hogy a Fidesz március 15-i központi ünnepségén megemlékező polgárok nyugalmát megzavarja. A megbeszélésen megállapodás született, hogy a Fidesz és a rendőrség március 15-ével kapcsolatban folyamatos forródrótot tartva értesítik egymást.

A Fidesz részéről a megbeszélésen Kontrát Károly országgyűlési képviselő, Hajdu János, a párt biztonsági igazgatója és Havasi Bertalan sajtófőnök vett részt.

A BRFK-t Gergényi Péter rendőrfőkapitány, Tóth László, a főkapitány közbiztonsági helyettese és Jármý Tibor szóvivő képviselte.

Kártérítések

A Fidesz mindig kiállt azok mellett, akiknek a 2006. szeptember 17. és 2006. október 25. között történt rendőri fellépések következtében vagy azzal összefüggésben alkotmányos alapjoga, illetve személyhez fűződő joga sérelmet szenvedett, ezért is sürgette a Gyurcsány-kormányt a kártérítések ügyében.

Gyurcsányék idejében mindössze 35 embert érintett az a parlamenti határozat, amelyben a zavargások rendőri túlkapásainak áldozatait peren kívül kártalanítani kellett.

2010 nyarán, hivatalba lépése után az Orbán-kormány a kártérítési igények peren kívüli kielégítését azonnal megkezdte. 102 igénylő közül 98-at kártalanítottunk, mintegy 202 millió forint értékben.

A legtöbb, 28 millió forintos kártérítést az a férfi kapta, aki értesülesem szerint már nem él, de nála anno egy gumilövedék maradandó szemsérülést okozott, emiatt öt műtétje volt, és az állása elvesztése miatt kieső jövedelmét is kompenzáltuk.”

Mozivásznon a történetek

NY. ZS.: „A 2006-os őszi zavargásokat az őszödi beszédőtől az október 23-án történt drámán keresztül hűen bemutatja Kálomista Gábor »Elk*rtuk« című filmje, amely Gyurcsány nagy vihart kavart mondatainak kiszivárgását és annak hatásait elemzi. Nagy port vert fel ez a politikai krimi-film-dráma, a baloldal próbálta betiltatni, de nem sikerült. Személy szerint nagyon örültem ennek az alkotásnak. Már csak azért is, mert az idő telik, s azok a fiatalok, akik közéleti (ön)tudatukra ébredtek, nem feltétlenül emlékeznek, sőt talán nem is tudnak arról, hogy Gyurcsány milyen bűnt követett el regnálása alatt a magyar nemzettel szemben. Ők ma már valamiféle jó fej (?), főzőcskézős, bohókás, odamondogató, kockás inges bácsit látnak benne. De ez az ember egyáltalán nem jó fej. Aki egy nemzeti ünnepen, 2006. október 23-án gumilövedékekkel löveti ki emberek szemét, az minden, csak nem jó fej. A történetek után sokáig indultatos lettem, amikor a Parlamentben megláttam őt, ma már egyáltalán nem vált ki belőlem semmilyen érzelmeket. Nem szabad, hogy még egyszer hatalomra kerüljön, mert ha egyszer már megcsinálta, újra megtenné.”

Szefi a Házelnökkel, 2018

CSAKAZÉRTIS MOZAIK

Zsoltról azt mondják, hogy bármiféle vész helyzetben
végtelen nyugalom fogja el és
gyorsan a megoldásra koncentrálni. (Ó. M.)